

Ætlanin er, at alt yvirskotið av bókinum skal fara óskert til svimjihøllina í Nólsoy. Verður bókin vælseld, kunnu teir rokna við at fáa einar 800.000 kr. í avlopi og saman við pengunum, sum longu eru savnaðir og sum í næstum skulu savnast inn í sambandi við onnur tiltøk, fer stuðulsnevndin at rokka máli sínum, nevnliga 2 mill. kr., sum so fara í grunnin til bygging av svimjihøll í Nólsoy.

Bókin um Ova, sum kostar 298 kr., verður at fáa í bókasalunum í næstum. Hon er áhugaverdur læsnaður fyri teir mongu feroyingar, sum fylgdu Ova — kanska serliga á teimum trimum ferðunum, hann gjørdi millum Føroyar og Hetland og har tað triðju ferð eydnaðist honum at koma heilt til Danmarkar.

Gevandi arbeiði

Rithøvundarnir siga í innanginnum, at bókin er ein søgulig lýsing av livinum hjá Ova — úr vøggju í grøv. Arbeiðið við bókini hevur verið tíðarkevjandi og ómetaliga gevandi, men stundum eisini merkt av sorg. Tað hevur verið læruríkt at fáa innlit í lagnuna hjá Ova og at hoyrt tey mongu siga frá viðskifti sínum við Ova, siga tær báðar, sum eisini vóna, at tað hevur eydnaðist at geva hesa uppliving viðari til lesaran.

I bókini er eisini mangt, sum ikki hevur verið frammi í fjölmiðlunum fyrr. Eitt nú verður dagbókin, sum Ove skrivaði á síðstu ferð síni til Danmarkar, prentað dag fyri dag. Har er eisini eitt tað síðsta brævið, sum Ove

Eitt er púra satt, hetta, eg nú havi gjørt, er nakað ein bara ger eina ferð í livinum. Eg prísi og takki Gudi fyri, at eg eri komin fram livandi við batinum í øllum góðum. Men nú havi eg endiliga fingið mitt ynski gjøgnum nógv ár uppfyllt, og tað eri eg ógvuliga glaður um.

Ove ger batin klaran til umvælingar. (Mynd: Ragnhild Joensen)

skrivaði. Tað prenta vit í blaðnum í dag.

jan

Síðsta brævið Ove skrivaði

I bókini um Ova, sum kom út í gjar, er m.a. bræv, sum Ove Joensen skrivaði til lögtingsins fuggjarnevnd nakrar dagar, aðrenn hann doyði. Ove druknaði á Skálafirði 24. november 1987. Brævið er dagsett 18. november og helst síðsta brævið, Ove skrivaði. Vit loyva okkum at endurprenta brævið, sum snýr seg um batin Dianu Victoriu og atlaða svimjihylin í Nólsoy.

Lamba 18/11-1987

Løgtingsins
fuggjarnevnd

vi Jørgen Thomsen

«Eg vil breið við fæðum orðum gjeva frá staðu míni. Tað snýr seg um batin «Dianu Victoriu», sum tit allir vita gjørdist kend um allan heim. Batin, sum við Guds hjálp á hasum langa, strævna og ikki minst vandamikla túri kom leiðina fram til Keypmannahavnar. Roynt varð triggjar ferðir, og triðju ferð eydnaðist at rokka á mál.

Tá eg longu fekk handan tankan at út-inna eina slíka ferð og møguleiga gera eina góða reklamu fyri Føroya land, lovaði eg mær sjálvum innast inni, at eydnaðist hesin túrin vildi eg royna at fremja eitthvørt vakurt og gott tiltak fyri heimbygd mína Nólsoy.

Sum so mangir sjómenn ofta taka til lova teir olmu, og hetta mitt lyfti skuldi so vera svimjihylurin til Nólsoyar fólk.

Eg hevði væntað, at ein slík ferð fór at kosta væl av peningi, og av tí at tað ikki eydnaðist fyrr enn triðju ferð, for nogv tíð fyri skeytið.

Viðvíkjandi sponsering gav tað nakað av peningi, men ikki nær námind tað tal, sum mong haldi eg havi fingið burtur úr.

Tað einasta eg var vissur um var, at kom eg á livi til Keypmannahavnar, so vildi báturin fáa eitt stórt virði, og tað fekk hann eisini av tí at heimsprassan hevði gjørt so nógv meira burtur úr, enn eg nakrantíð hevði droymt um. Eitt lítið dømi er, at ikki færri enn 50 danskar avisir og bløð fylgdu ferð míni, og er tað heldur

íkkilítið, sum er skrivað aðrastaðni. Tá eg longu fyri einum hálvum ári síðani bjóðaði landi okkara «Dianu Victoriu» til keyps, skuldi hetta ikki takast sum ein «pátreingjan», men sum eitt tilbøð til tess at kunna varðveita batin í landi okkara sum eitt minni um hesa ferð. Og tað eru ikki so fáir av okkara landsmonnum, sum vóna og høvdu verið fegnir, um báturin fekk fast tilhald á einum av okkara fornminnisøvnunum.

Eg kundi sjálvsagt havt selt batin av landinum, tí áhugi hevur verið fyri tí, men eg havi alla tíðina litið á, at tilboð mitt fór at verða væl móttikið av tykkum, sum styra landi okkara. Tí voni eg, at tit taka undir við at varðveita «Dianu Victoriu» í Føroyum.

Eg fari hervedi at enda og líka viðmerkja, at eftirsum árið er so langt liðið og tíðin, sum gingin er so long, kann eg í løtuni hava ilt við at selja batin aðrar vegir. Tí voni eg, at tykkara svar verður positivt, ella verður trupult fyri meg at halda mitt lyfti til Nólsoyar børn, sum eg longu komandi ár ætli skulu fáa ein svimjihyl. Hetta megni eg sjálvandi ikki einsamallur og voni eg tí eisini at fáa hjálp frá Nólsoyar kommunu.

Men altavgerandi er, at landið vil keypa batin. Tá hava tit bæði syrgt fyri, at báturin ikki fer av landinum, og at børnini í Nólsoy kunnu siggja fram ímóti at fáa ein svimjihyl.

Vinarlig heilsan
ein góður vinur við
okkara vakra land
Føroyar

Ove Joensen

Átta sjóláttnir

I gjar var ymsastaðni kring landið minningarhald yvir sjóláttnar síðan síðsta allahalgannadag. Sambært uppgerð eru átta sjóláttnir síðan tá, og teir eru:

Eilíf Højsted av Langasandi doyði umborð á danska skipinum Mercandia Pacific 11. 20. november 1988, 27 ára gamal.

John Godtfred, skipari, ættaður úr Vági, búsetandi í Havn, andaðist umborð á «Ango» 21. november 1988, 48 ára gamal.

Leidulf Kåre Farstad, norðmaður, búsetandi á Tvøroyri, druknaður í havnini á Tvøroyri 2. januar 1989, 45 ára gamal.

Hans Kári Joensen og Eli Christiansen úr Kollafirði, druknaðu í bátahylinum í Kollafirði við bili 14. januar 1989, 24 og 28 ára gamlir.

Filip Jacobsen úr Runavík, druknaður undir kavarevenjing í Gøtu 12. mars 1989, 18 ára gamal.

Herlon í Kálvalið úr Miðvági, slær út av Neptunus 20. mars 1989, 20 ára gamal.

Bjarni Juul úr Funningsi, druknaður tá grótbáturin Siri koppaði úttan fyri Gomlu-rætt 18. august 1989, 49 ára gamal.

Jørgen Sundstein, lögmaður, leggur krans við minnisvarðan í víðarlundini í Havn á minningardegi teirra sjóláttna